

har imidlertid tidligere kun villet gaa ind paa den Ene, og der er derfor slet Nedsættelse fra 2 til 1 ved 2den Behandling. Jeg har nu stillet Ændringsforslag om at faae en Forsøgelse til to; der er imidlertid kun et Mindretal, som har tiltraadt dette Forslag, saa jeg har ikke meget Haab om, at det gaar igjennem; men jeg kan ikke negte, at jeg vilde sætte megen Pris paa det; thi jeg tror, at det vil være i og for sig meget hensigtsmæssigt. — Ændringsforslaget Nr. 20 er stillet af et Flertal og gaar ud paa nærmere at præcisere Maximumsfordringerne ved Søofficerstolens Udgangseramen. Jeg kan ganske tiltræde, hvad den ærede Ordfører sagde derom, at der neppe er før Grund til at optage saadanne Fordringer i Loven; det er imidlertid ganske de samme, som der findes i den nuværende Lov, og jeg skal derfor ganske henstille den Sag til Thinget. — Jeg kommer dernæst til Ændringsforslagene til § 45. Der er der stillet af et Flertal den Ændring, at Uldersgrænderne for Premierlieutenanters Afstedigelse skal være 42 Aar, for Kapitainerne 52 Aar. Den nærværende Tilstand i saa Henseende er den, at Premierlieutenanter og Kapitainer ikke kunne forfremmes udover de to nævnte Aldere, henholdsvis 42 og 52 Aar. Derimod ville de kunne blive staaende endnu i deres Klasse, indtil de opnaa henholdsvis det 45de og 55de Aar. Disse 3 Aar, hvor altsaa de Paagjældende ikke have noget Haab om at komme videre paa deres militære Bane, ere nu flere Gange bleve fremstillede her i Thinget som meget uheldige, de ere vistnok ubehagelige for de Paagjældende selv og til liden Naade for Tjenesten. Man har derfor været temmelig enig om Ønskeligheden af at komme ud deraf. Det er nu i Loven foreslaaet saaledes, at Afstedigelsesterminen skal være ved den højeste af disse Aldere, altsaa henholdsvis 45 og 55 Aar, saa at de paagjældende Officerer skulle kunne forfremmes, indtil de havde naaet disse Aldere; men for at modvirke, at overordnede Officerer derfor i Gjennemsnit skulde blive væsentlig ældre, er det ogsaa foreslaaet, at Ministeren skulde allerede ved de to lavere Aar, 42 og 52 Aar, kunne indstille dem til Afstedigelse, naar de ikke egne sig til Forfremmelse, hvilket naturligvis vil blive bestemt, ikke efter Ministerens eget personlige Skjøn, men paa sædvanlig Naade ved Tilfaldelse af de samme Raad, som ellers benyttes ved Spørgsmaal om Forfremmelse. Et Flertal af Udvalget har nu foreslaaet det ændret saaledes, at man skal gaa til de lavere Afstedigelsesaar, til 42 og 52 Aar. Dette Ændringsforslag er noget mindre staaensomt mod Individierne end det, der indeholdes for Dieblisset i Lovforslaget. At det derimod er i Tjenestens Interesse, tror jeg ikke lat kunne benegte, idet ganske sikkert de højere Officersklasser ville blive besatte af noget yngre Folk, og jeg vil derfor af den Grund ikke modsætte mig det. Dog har jeg anset det for stemmende med Billig-

hed, at det, som i Almindelighed sker nu, at Lieutenanter og Kapitainer mellem de lavere og ældre Uldersgrænses — om jeg maa kalde dem saa — blive staaende i Klasse, kunde bevares i de første 3 Aar. — Et Mindretal, nemlig det ærede Medlem for Deile Amt's 2den Valgkreds (Berg), har stillet nogle andre Ændringer, hvorved han gennemgaaende holder paa de højere Uldersaar, og ved sit principale Forslag borttager han den Ret, som Administrationen skulde have til paa Grund af Alder at affædigge de Paagjældende, som havde naaet 42 og 52 Aar og for Kommandørers Vedkommende 60 Aar, naar de ikke vare egnede til Forfremmelse. Jeg frygter for, at det vilde give Anledning til, at der gennemgaaende i alle Klasser vilde blive ældre Officerer end nu, hvilket jo i og for sig ikke kunde være hensigtsmæssigt. Det subsidiaire Forslag gaar ud paa, vel ikke at borttage denne Ret, men at begrænse Afstedigelsesretten ikke til dem, som ikke egne sig til Forfremmelse, men til dem, som ikke egne sig til „at forblive i Tjeneste“. Dette Sidste tror jeg rigtignok har meget Vægt at betyde. (Berg: Det er vedtaget i Lovloven!) Ja, det maa Thinget om, men til at affædigge Officerer, der ikke egne sig til at forblive i Tjenesten, behøves der ingen særlig Lovbestemmelse. — Der er dernæst stillet af hele Udvalget et Ændringsforslag om Søværnets Løger. Medens der i Lovforslaget, som det nu foreligger, er bestemt, at der skulde være en fælles Stabslæge for Søer og Flaade, to Overlæger for Flaaden og sex yngre Løger, gaar dette Forslag ud paa, at den fælles Stabslæge skal bortfalde, og at den ene af de to Overlæger tillige skal gjøre Tjeneste som Stabslæge ved Søværnet. Der kan ansøres efter min Mening en Del baade for og imod Hensigtsmæssigheden af denne Forandring. I og for sig har jeg ikke havt noget Ønske om den, men jeg vil heller ikke modsætte mig den. — At jeg anbefaler at stemme for Ændringsforslagene til § 38 og mod de Ændringsforslag, som senere skulle afstemmes, behøver jeg vel neppe at udtale.

Med Hensyn nu til Loven i sin Helhed vil jeg dog bemærke, at det ikke er rigtigt, naar det fra flere Sider er fremsat, at det er saa overordentlig Meget, der gjøres for Søværnet, at det er en overordentlig Forstørrelse af dets Personel; det er det jo ingeniunde. Det vil erindres, at det, hvorfra Lovforslaget er gaaet ud med Hensyn til Personellet's Størrelse, er blot at skaffe det Antal Befalingsmænd, Massiniiter o. s. v., som er tilstrækkeligt til en nogenlunde forsvaerlig Besættelse af den nuværende Flaade. Der er slet ikke tænkt paa eventuelle Udvidelser af Flaaden ved Fastsættelsen af Personellet i det oprindelige Lovforslag; kun den nuværende Flaade er lagt til Grund derfor. Og hvis man vilde opfylde dette Forsøg Antal af Officerer, men navnlig af Under-